

НАША РЕЧ

274. 25. ЈУЛ 2014.

ЦЕНА: 0,60 ЛЕЈА

НЕДЕЉНИК САВЕЗА СРБА У РУМУНИЈИ

ТАМБУРИЦЕ РАВНИЦЕ

РАДИМЦИ У БАЗЈАШУ

Интервју

Биљана МАРИЋ -
НАСТАСИЋ
професор српског
језика

стр. **6**

Догађај

Делегација
Владе Румуније
у Београду

стр. **12**

ИЗ ЉУБАВИ
ПРЕМА СВОЈИМА

МАЊИНЕ ЗА БОЉУ
САРАДЊУ
ДВЕ ДРЖАВЕ

Репортер

Српска акција
у Мађарској

стр. **11**

Православље

Српске цркве
привлаче
туристе

стр. **15**

АРАЂАНИ И
СЕМИКЛУШАНИ
У БАТАЊИ

РУМУНСКИ ВЕРНИЦИ
ОБИШЛИ
СРПСКЕ СВЕТИЊЕ

За помоћ угроженима од поплава у Србији:

UNIUNEA SÂRBILOR DIN ROMÂNIA

CF 4481721

RO46RNCB0565049294930001

BANCA COMERCIALĂ ROMÂNĂ

**НАША
РЕЧ**

Први број недељника "Наша реч" изашао је у Темишвару 5. јануара 1990. године

Издавач: Савез Срба у Румунији, тел/факс: 0256-491754

Адреса редакције: Str. Mangalia nr. 29, 300188 Timișoara, РУМУНИЈА, тел/факс: 0256-498252
e-mail: nasa_rec@yahoo.com

Директор за медије: РАЈКО КОРЊА, главни и одговорни уредник: ЉУБИНКА ПЕРИНАЦ СТАНКОВ,
уредници: ГОРАН МРАКИЋ, ГОРАН МИШКОВИЋ, МИОДРАГ ТОДОРОВ, ГОРАН ГОГА ПАНТИН,
словослагач: ЈАДРАНКА НИКОЛИЋ, секретарица: СВЕТЛАНА БАНДУ.

компјутерски слог: АДРИЈАН НИКОЛИЋ ШУЛЦ

Стални сарадници: Србољуб Мишковић, Иво Мунђан, др Славомир Гвозденовић, протојереј др Бранислав Станковић,
Јадран Кланица, Биљана Герман, Весна Степанов, Милана Петров, Радмила Јана Шакотић

ACEASTĂ PUBLICAȚIE APARE CU SPRIJINUL DEPARTAMENTULUI PENTRU RELAȚII INTERETNICE (I.S.S.N. 1223-0383)

Conform art. 206 din Codul Penal, responsabilitatea juridică pentru conținutul articolului aparține autorului.

**НАША
РЕЧ**

бр. 1274/25.07.2014.

СЕДНИЦА ИЗВРШНОГ ОДБОРА РУКОВОДЕЋЕГ САВЕТА ССР

Следећег петка, 1. августа, у просторијама Савеза с почетком у 16 часова одржава се редовна седница Извршног одбора Руководећег савета ССР са следећим дневним редом:

1. Разматрање и усвајање пристиглих позива за акције за месец септембар 2014. године
2. Административно-организациони проблеми
3. Разно **Љ.П.С.**

ТАМБУРАШКИ ОРКЕСТАР „ЗЛАТНА СУЗА“ НА ФЕНОКУ

У петак 25. јула на традиционалном тамбурашком фестивалу „ФЕНОК“ у Кикинди наступиће, уз бројне оркестре из Србије и иностранства, и наш тамбурашки оркестар „Златна суза“ из Дињаша, под вођством Горана Панића.

Дињашани ће на ФЕНОК-у наступити са банаћанским репертоаром песама, а вокална солисткиња је Сенада Стојанов. **Љ.П.С.**

РАДИМЦИ НА САЈМУ ДУНАВА

Туристичка организација Голубац у сарадњи са Општином Голубац, последњег викенда јула организује привредно-туристичку манифестацију „Сајам Дунава“. То је традиционална манифестација која се сваке године организује у циљу очувања традиције и културне баштине тог краја. Србе из Румуније ће представљати, као и прошле године, КУД „Свети Никола“ из Радимне. **Г.Г.П.**

ПРИВРЕМЕНИ ГРАНИЧНИ ПРЕЛАЗИ

У периоду од 25. до 27. јула поново ће радити гранични прелази Наково - Лунга и Валкањ - Врбица.

Прелази ће бити отворени од 8 до 20 часова, а како сазнајемо, повод су Дани Богородице Тројеручице у Новим Козарцима и слава Летњег Аранђеловдана у Ченеју и Накову. У истом периоду заинтересовани

могу боравити и у Чоки, када Општина града организује Дане Чоке. **Љ.П.С.**

ПРИКУПЉЕНА ПОМОЋ ОВЕ СЕДМИЦЕ У ОКВИРУ АКЦИЈЕ „ПОМОЗИ СРБИЈИ“

На жиро рачун ССР стигло је до сада укупно 124.486 леја.

Финансијску помоћ приложили су ове седмице: Римокатоличка парохија Темишвар, чланови Пентикосталне цркве из Дињаша, Бранко Марков, Владимир Тирсин, Мита Лолић.

Материјалну помоћ приложили су мештани из Арада и Арад Гаја. **Љ.П.С.**

БИОСКОП НА ОТВОРЕНОМ У ПАРКУ РУЖА

Најновија атракција Темишвараца ове седмице јесте Биоскоп на отвореном у Парку ружа.

„Караван Метрополис“ у сарадњи са Општином Темишвара осигурао је за љубитеље филма шест изванредних продукција филмова награђених у Кану и Хوليوуду.

Улаз на свим пројекцијама је слободан.

Тако данас, у петак 25. јула, можете гледати с почетком у 21.30 „РАЗБИЈЕНИ РАЈ“ (THE BROKEN CIRCLE BREAKDOWN), Феликса Ван Гроенингена.

У суботу 26. јула предвиђен је филм – „ВЕЛИКА ЛЕПОТА“ (LA GRANDE BELLEZZA), Паола Сорентина, награђен Оскаром ове године.

У недељу 27. јула биће приказан филм - INSIDE LLEWIN DAVIS, Џоела & Етана Коена са номинализацијом за два Оскара ове године. **Љ.П.С.**

Пише:
Љубинка
Перинац
Станков

ЉУДИ УБИЈАЈУ ЉУДЕ

Гласачи су ипак гласачи, па макар гаће носили на глави. А истина? Па, она одавно није видела ону помињану средину. Американци оптужују Русе. Руси, оптужују Америке. Хамас криви Израел. Израел криви Хамас, и све тако укруг, као на поквареној вртешци. И не занима ме ни ко је крив, ни ко је на чијој страни. Људи убијају људе. А то није забава. То је туга, зло и беда

Први гутљај кафе и јутарње новине су за мене знак да почиње дан... Мада, ни у једној светој књизи не пише да ја овако морам, али ето морам, што због навике, што због оног пандана средње генерације - „Ништа нас неће изненадити“. Треба бити спреман на све.

Други гутљај кафе, бачен поглед на новинске наслове и већ ме језа протресла. На све стране ужас до ужаса. У Гази, у Украјини, у Русији, у Турској у...

Стварно не знам ко ме, ког врага и терао да погледам фотографије путника срушеног авиона. Међу њима много деце, младих, лепих, насмејаних људи... И онда, као на филму - рез, тачније, нечији политички потез који све њих смешта на списак умрлих. Њих 298.

У Сирији су живу жену затрпали у земљу и каменовали је до смрти због прељубе, док је у једном селу у Индији Савет старца одлучио да четрнаестогодишњу девојчицу, по казни силује 16 мушкараца. Објашњење превазилази границе одвратног и огавног. Она је кажњена за преступ њеног брата.

Новинске агенције преносе фотографију на којој група младих у Гази на једном брду седи на бледом, вероватно из куће ту довученом двоседу, у руци им по флаша пива, а негде у даљини види се ватромет. Не чини вам се ништа ни чудно, ни вредно препричавања? Само што је тај ватромет од бомбардовања, а свака искрица која падне на земљу значи разорену кућу, дом,

породицу, мртве људе... Заборавих да напоменем, „ватромет“ су ови млади пратили уз овације при сваком поготку, као на утакмици.

„Рат је сурова машина“, каже у својој књизи „Геополитика емоција“ Доминик Мојси. Ма, геополитику и последице додирног „виталног простора“ још и да разумем, али у те и такве емоције нимало не верујем!

Нешто је забавнија ситуација у Италији.

Берлусконија су пустили из затвора. Ништа није изјавио, само је елегантно, како то раде људи „чисте“ савести, фановима махао са прозора свог аутомобила.

Весело је и у Америци, где се председник Обама спрема да потпише закон о правима хомосексуалаца, лејзбејки и трансексуалаца. Гласачи су ипак гласачи, па макар гаће носили на глави.

А истина? Па, она одавно није видела ону помињану средину. Американци оптужују Русе. Руси, оптужују Америке. Хамас криви Израел. Израел криви Хамас, и све тако укруг, као на поквареној вртешци. И не занима ме ни ко је крив, ни ко је на чијој страни. Људи убијају људе. А то није забава. То је туга, зло и беда.

Испијам последњи гутљај кафе. Жена до мене пали електронску цигару из које се црвени електронски жар и привидни дим.

Врашки је ужарено и задимљено ово варљиво лето 2014. А сутра? Ех, као да не знате?! Опет по старом.

Путин освојио Латинску Америку

Боливарска Америка добила је у Русији моћног покровитеља, а она ће подржати Москву у сукобу са Кијевом

Владимир Путин је освојио Латинску Америку. Пре самита Брикса (организације брзорастућих држава у којој су Бразил, Русија, Индија, Кина и Јужноафричка Република) у Форталеси је имао веома успешну латиноамеричку турнеју коју је крунисао на Маракани где је, као следећи домаћин Мундијала 2018, примио штафетну палицу од председнице Бразила, Дилме Русеф.

Руски председник у главном граду Бразила примљен је са највишим почастима. Двоје челника, сваки заокупљен својим специфичним геополитичким мукама, договорили су се да убрзано унапреде економску размену која треба да нарасте на десет милијарди долара. Ту је нарочито занимљив пакет из војног домена: ако све буде ишло по плану, Москва ће бразилске оружане снаге снабдети модерним системом противваздушних ракета. Представник Бразила ће, према овом договору, учествовати у августу у војним маневрима, где ће се уверити у ефикасност руског производа.

Русија је такође уговорила да значајније учествује у истраживању, експлоатацији, складиштењу и транспорту нафте и гаса из великих бразилских налазишта. На претходним станицама латиноамеричке турнеје, са Кубом је уговорено да Русија учествује у изградњи велике луке за теретне бродове недалеко од Хаване, док је са Аргентином склопљен споразум о сарадњи у области нуклеарне енергије.

Политички, Латинска Америка је већ одлучила да ће у случају новог хладног рата, или захлађења односа између великих сила, на папиру бити неутрална, али да ће се де факто приклонити географски удаљенијој сили – Русији.

Иначе, главна тема на шестом самиту Брикса јесте оснивање посебне банке која ће бити противтежа хегемонији финансијских институција запада. Нова развојна банка Брикса, пет земаља које чине 40 одсто становништва на земљи и остварују петину светског бруто националног производа, финансираће велике радове на

инфраструктури. Почетни капитал од 50 милијарди долара ће у наредних пет година подједнако створити све земље чланице. Планира се и споразум о монетарним резервама у износу од сто милијарди долара, од којих ће 41 милијарду обезбедити Кина, по 18 милијарди Русија, Бразил и Индија, док ће Јужноафричка Република у заједнички фонд уложити пет милијарди долара. Та каса служиће

чланицама да се осигурају у случају нових монетарних криза и ослободе претеране зависности од ММФ-а и Светске банке.

Конгрес САД одупире се реформама у ММФ-у, организацији на чијем су челу САД, Немачка, Француска и Велика Британија. Земље Брикса, нарочито Кина и Русија, подстичу антидоларску алијансу и трговинску размену у својим

валутама.

Подршку за нову банку Кина и Русија добиле су од већег дела Латинске Америке. Рачуна се да ће обе земље помоћи јужном делу америчког континента да изгради инфраструктуру и одупре се утицају моћног северног суседа.

Критичари тврде да ће уз помоћ Брикса Латинска Америка заострити свој одбојни став према САД, које оптужују за хегемонистичке претензије. Боливарска Америка, како зову скуп земаља окупљених око боливарског социјалистичког пројекта покојног Уга Чавеса, добила је, коментаришу поједини латиноамерички аналитичари, моћне покровитеље. Мисли се на Кину и Русију. Москва заузврат очекује да се Латинска Америка сврста у руски блок. Бразил и остале земље Брикса најавиле су да ће заузети „неутралан“ став у погледу Украјине и Крима. Претходно је Куба, којој је Москва опростила 30 милијарди дуга из времена СССР-а, пружила сву подршку руској страни у сукобу са Кијевом. Ни осталим земљама у региону не пада на памет да Русији уводе санкције. На крају, САД су увеле ембарго Куби пре више од педесет година, а Раул и Фидел Кастро су још на власти, ево, дочекали Путина.

Зорана Шuvaковић

Бразилци наклоњенији Русији него Америци: Дилма Русеф и Владимир Путин (Фото Ројтерс)

cotidianul

Румуни беже из Газе

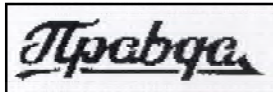
Крвава копнена офанзива Израела у Појасу Газе натерала је немалу румунску заједницу да спас потражи у завичају.

Министарство унутрашњих послова Румуније је обавестило

јавност да је до сада евакуисано преко стотину румунских грађана и чланова њихових породица, али да велики проблем представља недостатак пара за спас осталих... ако преживе. Израелци су до сада убили више од 600 Палестинаца, углавном цивила и деце, али то демократску Међународну заједницу и остале сличне установе очигледно не занима.

ВРЕМЕПЛОВ

Позив на забаву

Антифашистички одбор Срба у Кетфељу, уз суделовање омладине, приређује на Светог Николу, 19. децембра, забаву са дилетантском представом, партизанским песмама и игранком.

17. децембар 1945.

Зрењанинци у Темишвару

Прошле седмице Народно позориште из Зрењанина посетило је нашу земљу и приредило представу „Поп Ћира и поп Спира“ Стевана Сремца.

11. новембар 1977.

Заседање Књижевног кружока

У недељу 15. марта у Белобрешки је одржано редовно заседање месног Књижевног кружока „Жарко Деспотовић“.

20. март 1992.

OPINIA TIMIȘOAREI

Много црквама, мало школама

Градски одборници су протеклог петка гласањем одлучили да из буџета предвиђеног за 2014. годину црквама поклоне суму од 365.000 евра. А само који дан пре ове широкогруде иницијативе, две темишварске

цркве, једна православна и друга баптистичка, добиле су других 40.000 евра. И то све у време када многе школе функционишу у недостојним условима (благо речено) за 21. век. „Не желим да се стекне утисак да сам против једне или друге цркве, али да им се дају велике паре на уштрб васпитних установа није нормално. Ево сугестивног примера. Већ осам месеци кантина Пољопривредног лицеја не ради због проблема са кровом који прокишњава. А цела оправка би коштала негде око 200.000 леја“, рекао је одборник Конзервативне партије Нистор Ђеона, додавши да би волео да има тачне податке колико добијају православци, баптисти, пентикосталци и остали, а колико ђаци, професори итд.

Превео и приредио: Горан Мишковић

Биљана МАРИЋ - НАСТАСИЋ професор српског језика

Датум и место рођења

Рођена у Темишвару, 1972. године.

Образовање:

Првих пет разреда основне школе завршила у Ченеју, а даље школовање наставила у Темишвару у тадашњој Филолошко-историјској гимназији, српски одсек, коју завршава 1990. у Темишвару. Студирала на Филозофском факултету у Новом Саду, смер Српски језик и југословенска књижевност и стекла звање професора српског језика и југословенске књижевности.

Посао:

Живи и ради у Бијељини као професор српског језика у Пољопривредној и медицинској школи.

Брачно стање:

удата, има троје деце

ИЗ ЉУБАВИ ПРЕМА СВОЈИМА

• Љубав према српском језику и традицији кроз одрастање сам усвојила од моје баке по оцу, Велинке. Она ми је била информатор за моја два рада везана за банатске говоре и лексику Ченеја. Дипломски рад је такође везан за драги ми Ченеј: "Из лексике Ченеја". Док сам студирала редовно сам се дописивала са баком Велинком и њена писма, богата ченејском лексиком, преточила сам у свој дипломски рад. •

• Морам људски да признам да ме је Ваше писмо, које смо објавили, што због лепоте текста, што из сентименталних разлога, дирнуло. Увек је лепо знати шта раде наши у свету, а још је лепше када су баш они и редовни читаоци „Наше речи“. Ви сте Ченејка родом, а у Бијељини сте професор српског језика. Откуд то Ваше опредељење?

О звању професора маштала сам још на часовима професорке румунског језика, Видосаве Јеремић, у шестом разреду. Најчешће сам замишљала себе како попут ње испитујем ђаке, тако што кренем да испитујем све редом, почев од задње клупе. Ко зна тачан одговор седне, ко не, остаје да

стоји. На њено следеће постављено питање прво одговарају по реду, они који стоје, а после устаје следећи.

Љубав према српском језику и традицији кроз одрастање сам усвојила од моје баке по оцу, Велинке. Она ми је била информатор за моја два рада везана за банатске говоре и лексику Ченеја. Дипломски рад је такође везан за драги ми Ченеј: "Из лексике Ченеја". Док сам студирала редовно сам се дописивала са баком Велинком и њена писма, богата ченејском лексиком, преточила сам у свој дипломски рад. Дипломски рад је изабран међу три најбоља дипломска рада и штампан у "Прилозима проучавању језика", Катедре за српски језик

и лингвистику Филозофског факултета у Новом Саду.

• Кажу да је основно за људе у настави да воле децу. Ви их имате троје својих и мноштво оних које едукујете. У чему је тајна доброг предавача?

У школи активно учествујем у припремању школских приредби. У току прошле школске године била сам организатор два хуманитарна концерта у Центру за културу у Бијељини, чији су учесници били ученици наше школе и разни хорови и клубови из града. Први концерт је био под називом „Породица, идеал живота“ и прикупљена средства била су намењена изградњи „Сигурне куће“ у Бијељини. Други хуманитарни концерт под називом „Осмех за друга“ организован је за тешко оболелог ученика из школе. Највећу помоћ у организовању концерта имала сам од моје ћерке Мирјане која је ове године завршила медицинску школу као ђак генерације.

Освојила сам са ђацима, као и са својом децом, много награда и признања на литерарним такмичењима. Посебно ми је драга награда из Великог Дреновца из 2011. године, награда за професора са највише освојених међународних награда на фестивалу „Веснино пролеће“.

Ове године сам са својом ученицом освојила друго место на републичком такмичењу „Република Српска“. У ту част, председник Републике Српске, Милорад Додик, позвао нас је на пријем у згради Владе. И моје две ћерке и син пишу песме и освајају награде. Старија ћерка, Мирјана, је вишегодишњи носилац прве награде у писању беседа. Син Божидар такође пише песме, али је више посвећен физици и математици – мора неко бити и на оца, с обзиром да је мој супруг, Небојша, дипломирани инжењер електротехнике и ради у

Телекому Српске.

Најмлађа ћерка, Милана, пише песме и машта да буде докторка која ће лечити децу бомбонама и чоколадама, као што то у једној од својих песама каже.

Што се тиче моје деце, Мирјана има 18 година, Божидар 16, а Милана 14. Ово је само мали део активности на овом пољу.

• Сем наставе Ви радите и као преводилац?

Радим и као судски тумач за румунски језик, за сада сам једина у Босни и Херцеговини. То је лепо, али тужно занимање. Углавном су ту обухваћени сви сегменти људског живота: пословање по страним државама, налажење брачног друга и венчање, тражење држављанства, проширење породице, покоји прекршај, разни јубилеји, па чак и натписи на тортама на румунском језику. Изазов у овом послу представио ми је превод песме румунског песника Мирче Киша. Док сам преводила песму у глави ми је одзвањала реченица:

„Нема ништа горе од добре песме и лошег преводиоца“.

Највећу и несебичну подршку у овом послу имам од колектива Амбасаде Румуније у Сарајеву. Не једном су показали своју племенитост, хуманост, част и одговорност за време њиховог присуства у Босни и Херцеговини. Песма Мирче Киша, посвећена поплављеном народу, стигла је у исто време када и шлепери са хуманитарном помоћи за БиХ, захваљујући амбасади Румуније у Сарајеву.

• О чему сања наша Ченејка у Републици Српској?

Свако ко ме мало боље познаје зна и за мој сан, а то је да у једном великом издању прикажем основне дијалекатске одлике лексике Срба из Румуније, као што сам то урадила за Ченеј. То би био мој допринос бољем упознавању српских говора у Румунији на лексичком плану.

Љубинка Перицац Станков

ЗАБРУЈАЛЕ ЖИЦЕ КРАЈ АРАНКЕ

Тамбура је у Банату најпознатији инструмент, једини који се у последњих 150 година афирмисао као аутентични инструмент наше културне баштине, а будући да одговара нашем народном карактеру, пригрлили су је и млади и стари. Скоро да и нема места у Банату, где живе Срби, да нема тамбурашки оркестар. За тамбуру, нас Банаћане везују зимска прела, славе, свадбе и крштења, лумповања и бекријања. Уз њене звуке жица, нестаје умор, нестаје мржња, уз тамбуру смо сви браћа и пријатељи.

Традиција неговања тамбурашке музике у вароши крај Аранке је дуга и богата, а достиже, како vele мештани, и до деведесет година уназад. За љубитеље тог инструмента, од прошле године, организује се Међународни тамбурашки фестивал „Тамбурица банатске равнице“ у Великом Семиклушу.

Савез Срба у Румунији, Месна организација Велики Семиклуш и Чанад, као и Општина града Велики Семиклуш отворили су Друго издање овог фестивала 20. јула у Летњем позоришту. Окупила се заиста бројна публика љубитеља тамбурашке музике. Своје суграђане удостојио је присуством градоначелник Дануц Гроза, затим су у Семиклуш из Темишвара за ову прилику дошли генерални конзул Републике Србије у

Темишвару, Лазар Манојловић, председник ССР Огњан Крстић, српски посланик у Румунском парламенту Славомир Гвозденовић, секретар ССР Златиборка Марков, представници свештенства и медија.

Засвирајте тамбураши

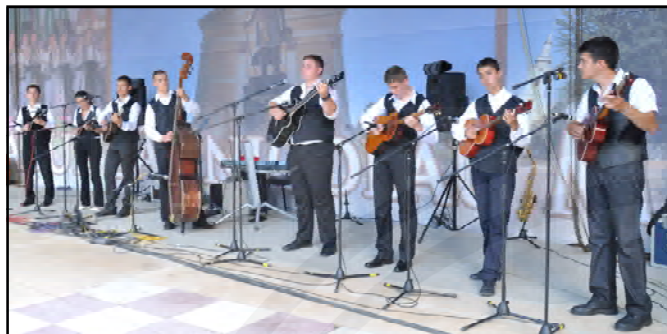
Мирјана Рошу, водитељка програма, увела је прве учеснике на сцену, уз речи „Засвирајте тамбураши,/ Запевајте сви у глас/ Нек с'у целом свету чују/ Тамбурице банатске равнице!“. Како и доликује, прве жице забрујале су најмлађим учесницима ТО „Чанадски тамбураши“ из Чанада. Тамбурашки оркестар основан је 2013. године под управом Марка Бугарина, Ендре Аугустинова и господина Бате Рајчића. Са пуно труда и љубави према песми и тамбури, корак по корак, „Чанадски тамбураши“ стасали су у прави оркестар. Ово им је био први наступ на неком фестивалу и посрећило им се,

јер је публика топло и присно примила њихово извођење.

Затим су се присутнима представили ТО „Млади Батини бећари“ из Великог Семиклуша под руководством Бате Рајчића, Марка Бугарина и Ендре Аугустинова. Током четири године рада млади тамбураши усадили су у своја срца неизмерну љубав

према нашој дивној песми, према српском фолклору и прадедовским традицијама. Они

су извели сплет тамбурашких песама, са солистима Амиром Микулеску и Тањом Влашчић.

А гостију финих било...

Ово друго издање „Тамбурице банатске равнице“ дало је догађају тежину

међународног фестивала учешћем неколико тамбурашких оркестара из Србије. Међу њима је и ТО „Неолит“ из Старчева, који се

представио сплетом песама из Војводине. Овај састав основан је 2009. године као дечји оркестар, на иницијативу Пере Пољака и тадашњег директора Дома културе, Видомира Јелисијевића.

Тамбурашки оркестар „Круна“ из Српског Семартона постоји већ више од десет година под управом Илије Грубачког. Учествовали су на бројним фестивалима у

Кикинди, Радујеву, Чанаду, Темишвару и многим другим местима. Овога пута наступили су са вокалним солистом Тихомиром Шароњевим.

Речима „На тамбури жице брује/ Под пером примаша,/ Песма нам се опет чује/ Из равног Дињаша“, водитељка је најавила ТО „Злана суза“ из Дињаша. Они су се публици представили сплетом песама, које је сакупио и музички обрадио Миленко Лукин-Чанадац. Дињашане је водио Горан Панић а солисткиња је била Сенада Стојанов.

... И публике биране!

После дињашанских тамбураша на сцени је наступио ТО „Темишварски споменари“ под вођством Томе Ђурића. Они настављају дугу традицију темишварских тамбураша са

богатим репертоаром српске и румунске народне песме и још богатијим низом наступа на најзначајнијим манифестацијама у земљи и иностранству. Иначе, оркестар „Темишварски споменари“ са вокалним солистом Пером Тодоровићем на челу, делује у оквиру Савеза Срба у Румунији. Топао и благи глас вокалне солисткиње Јасмине Фењац и виртуозност Пере Тодоровића, њихово сјајно извођење семиклушка публика је знала и те како да награди дугим аплаузима.

Тамбурашки оркестар „Батини бећари“ из Великог Семиклуша основан је 2008. године под управом Бате Рајчића, а данас је уметнички руководиоцац Марко Бугарин. Током шест година рада наступали су на бројним културним манифестацијама и освојили сијасет награда. Успели су да сниме и свој ЦД, а наступали су у Семиклушу, Темишвару, Букурешту, у

Дероњама, Новом Саду, Ужицу, Кикинди итд. Са „Батиним бећарима“ наступили су солисти Зоран Радић, Душица Рошу, Љуба Петров и Лаза Кнежевић, који су сваки својим гласом и понеком премијерно изведеном песмом обрадовали присутне.

Фестивал су закључили Кикинђани, односно тамбурашки оркестар „Гусле“, који се може похвалити традицијом од 130 година и преко шест хиљада концерата. Оркестар је у Великом Семиклушу наступио под вођством Зорана Петровића, а гошћа из Шведске, солисткиња на виолини, која је наступила са Кикинђанима, одушевила је Семиклушане.

Сваком тамбурашком оркестру додељена је плакета и диплома Савеза Срба у Румунији за учешће на Фестивалу, а на крају публику су поздравили у име организатора Огњан Крстић, председник ССР, Славољуб Аднађ, потпредседник ССР и председник МО ССР у Великом Семиклушу и градоначелник Дануц Гроза. Том приликом, Славољуб Аднађ је уручио градоначелнику Великог Семиклуша Видовданску захвалницу, зато што је показао наклоност према српској заједници у месту и околини, помажући све наше културне и духовне манифестације, укључујући српску заједницу у главне културне активности овог града.

Ентузијаста. Без њих се не може!

Треба напоменути да се за успех овог фестивала zaloжила група ентузијаста: Силвиу Рошу, директор фестивала, Душица Рошу, режисер фестивала, као и сарадници Славољуб и Ина Аднађ, Георге и Наталија Мандран, Мирјана Рошу, Рајко Русимовић и ТО „Батини бећари“, уз пуну подршку Савеза Срба у Румунији и Општине града која је осигурала потребну логистику.

О идеји фестивала, иницијатор ове манифестације, Славољуб Аднађ, изјавио је за наш лист: „Имајући у виду да на овим банатским просторима постоји много добрих музичара и желећи да у најбољем светлу

прикажемо њихов рад, сматрао сам да је потребно да се традиција тамбурашке музике настави. Тако смо заједно са чанадском организацијом ССР решили да удружимо снаге и организујемо други фестивал у прелепом простору Летњег позоришта. Као и прошле године, интересовање од стране публике је било велико. Доказ томе је то што је те вечери било присутно око 800 гледалаца од којих су половина били Срби.“

Силвиу Рошу, директор фестивала, истакао је: “Веома сам задовољан јер је све протекло савршено од дочека гостију до њиховог поласка, а оркестри су на сцени дали максимум квалитетним и разноврсним програмом. Да не заборавим публику, која је одлично реаговала и присно примила учеснике, а ни њен број није био занемарљив. Дај Боже да наредних година проширимо оквире овог фестивала и да постанемо позната тамбурашка одредница за што шире просторе.“

Горан Гога Пантин

АРАЋАНИ И СЕМИКЛУШАНИ У БАТАЊИ

У периоду од 11. до 17. јула, у батањском српском народносном кампу боравили су чланови КУД-а „Свети Сава” из Великог Семиклуша (представници мале, средње и велике групе) под управом Наталије Мандран и „Коло” из Арада, под управом Дарка Воштинара.

Како сазнајемо од вође друштва, Наталије Мандран, у кампу се радило по секцијама (народна игра, музичка и језичка секција и ручни радови), а осим деце из Румуније била су присутна и деца из Мађарске и Србије.

Програм је био разноврстан, све активности у кампу одвијале су се по тачним сатницама. Пре подне се радило по секцијама: народне игре под управом кореографа Љубомира Вујичина, певање и активности у радионици ручних радова, где су углавном била деца мањег узраста.

После ручка и кратког одмора настављало се са радом по секцијама, а после толиког труда, свакодневно се ишло на купање.

Сваке вечери су се организовале разне активности (квиз, плесачница, гастрономско вече), а на тај начин деца су се дружила.

Последње вечери, пред окупљеним народом одржао се завршни концерт. Тако је публика могла да види резултате оног што се научило за време камповања, од нових кореографија до песама. На ходницима Дома културе били су изложени радови свих малишана који су учествовали при секцији ручног рада.

“А да је деци било лепо, наглашава Наталија Мандран, током боравка у Батањи, сведоче нова познанства и дружење, које ће се сигурно наставити првом приликом када се буду поново срели”.

Горан Мракић

Делегација Владе Румуније у Београду

МАЊИНЕ ЗА БОЉУ САРАДЊУ ДВЕ ДРЖАВЕ

Званична делегација Владе Румуније на челу са премијером Виктором Понтом у чијем су саставу били министри Титус Корлацеан и Габријел Опреа и српски посланик у Парламенту Румуније, Славомир Гвозденовић, боравила је у дводневној посети Србији, 16. и 17. јула.

Том приликом је Виктор Понта упутио безусловну подршку европским интеграцијама Србије, коју Румунија неће ничим условљавати. Још је румунски премијер пред својим српским колегом подвукао да је Србија Европи бар толико потребна колико Европа Србији и да није обавезан услов признавања Косова за улазак Србије у Европу. Румунија, на коју се врше притисци, неће признати независност Косова, подвукао је румунски премијер.

У разговорима две делегације дотакнуто је питање привредне сарадње која је

достигла цифру од милијарду евра годишње и има могућности да буде и већа.

Са члановима делегације Румуније, коју је у посети Београду предводио премијер Виктор Понта, разговарано је и на тему положаја мањина у два земљама. Српски премијер Александар Вучић је рекао да је Србија задовољна односом Румуније према представницима српске националне мањине.

Посебна пажња је посвећена такозваном влашком проблему у Србији. Двојица премијера су у пратњи министара спољних послова другог дана посете Београду, након званичних разговора, отпутовали у Бор где су се састали са представницима Румуна и Влаха из региона.

О овом питању и премијер Понта и премијер Вучић нагласили су да се треба отворено разговарати и проблеме решавати у складу са европским предвиђањима.

Српски посланик у Парламенту Румуније изнео је у Београду неколико чињеница везаних за српску мањину.

Прво је Славомир Гвозденовић јавно захвалио Виктору Понти на подршци коју Влада Румуније пружа националним мањинама, а посебно за помоћ на очувању српских школа у Румунији и нагласио да су српска мањина у Румунији, као и румунска мањина у Србији, животно заинтересоване за још боље односе између две земље јер ће у таквом амбијенту и оне имати веће могућности да организују своје специфичне активности.

Говорећи за Програм за дијаспору РТС-а као члан високе румунске делегације коју је у посети Србији предводио премијер те земље Виктор Понта, Гвозденовић је посету оценио изузетно важном, а саме разговоре највиших представника двеју земаља “више него отвореним и више него пријатељским”.

“Овај сусрет је један веома добар знак који враћа наду да Србија и Румунија могу да буду пример добросуседства, пријатељских односа и сарадње на обострану корист”, рекао је Гвозденовић.

У разговорима су дотакнута крупна питања која се тичу економске сарадње две земље, пре свега у области инфраструктуре, рекао је Гвозденовић, и додао да су најављена отварања нових граничних прелаза као и пројекат изградње аутопута који би повезивао Темишвар са Београдом.

Што се тиче актуелног положаја српске мањине у Румунији, он је веома добар и, свакако, може и треба да буде, што се односи и на положај румунске мањине у Србији, још бољи и садржајнији, рекао је Гвозденовић додавши да ће томе доприносити и стално унапређивање односа између две државе, Србије и Румуније.

Српска мањина у Румунији је данас једна

од најорганизованијих српских заједница у свету, рекао је С. Гвозденовић поткрепљујући тај став и похвалама о тој чињеници из Београда. И сам румунски премијер Понта је то потврдио у овој посети Београду рекавши и уједно похваливши нас да смо несумњиво “једна од најорганизованијих и најактивнијих мањина од укупно двадесет колико их у Румунији данас има”.

Говорећи о актуелним проблемима који притискају српску заједницу у Румунији, Гвозденовић је издвојио бригу око очувања школа, посебно Српске гимназије “Доситеј Обрадовић” у Темишвару, односно проблем обезбеђивања стипендија за студенте и ђаке, као и проблем Макриног дома за који се СПЦ суди скоро 25 година. С. Гвозденовић је

предложио двома државама и владама да, Макрин дом, односно зграда Лучеафарул буду враћене истог дана двома мањинама, као зграде од националног интереса.

“Мало нас је остало и сваки вид помоћи из матице Србије нам је добро дошао”, рекао је

Славомир Гвозденовић подсетивши и на “актуелан проблем око стицања држављанства Србије за припаднике српске заједнице у Румунији, као и регулисање инвалиднина за ветеране из Другог светског рата којих је преостало тек неколико”. Том приликом је српски посланик у Парламенту Румуније замолио да се измени ставка о доказивању порекла из Србије, јер и Србе у Мађарској и Србе у Румунији од матице је раздвојила само једна несрећна граница.

Истичући да су захваљујући субвенцијама румунске државе Срби у Румунији подигли Српску кућу и уређују Српски културни центар у Темишвару, Гвозденовић је истакао да од матице очекујемо више и да је у том смислу важно и институционално повезивање са матицом.

Љубинка Перинач Станков

Свети Николај Српски

СВЕТИ АРХАНГЕЛ ГАВРИЛ

Благовесник ваплоћења Сина Божјега. Он је један од седам великих ангела што предстоје престолу Божјем. Он је јавио Захарији о рођењу Претече и сам је о себи рекао: „Ја сам Гаврил што стојим пред Богом” (Лк 1, 19). Његово име, Гаврил, означава мужа - Бога Свети Оци говорећи о Благовести тумаче, да је послат архангел с таквим именом, да означи ко и какав ће бити Онај што се има родити од Пречисте. Биће, дакле, Муж - Бог, крепки, силни Бог. Неки су дознали, да је исти Гаврил јавио Јоакиму и Ани о рођењу Деве Марије и да је он поучавао Мојсеја у пустињи, како да напише књигу Постања. Свети Оци мисле да Гаврил припада првом и највишем чину небесних сила, тј. чину серафимском, пошто серафими стоје најближе Богу. Он је, дакле, један од седам најближих Богу серафима. Имена тих седморице јесу: Михаил, Гаврил, Рафаил, Урил, Салатил, Јегудил, Варахил. Овоме броју неки додају још и Јеремила. Сваки од њих има своју службу, а сви су равни по части. Зашто Бог не посла Михаила? Зато што је Михаилова служба сокрушење супостата вере Божје. Гаврилова је служба благовешће спасења људског.

На данашњи дан пак славе се и чествују његова јављања и чудеса кроз сву историју људскога спасења. Држи се да је ово славље установљено прво у Св. Гори у IX веку за време царева Василија и Константина Порфирогенитних и патријарха

Николе Хрисоверга, а поводом јављања овога архангела у келији једној до Кареје, где је прстом по камену исписао песму Богородици Достојно естъ. Због тога догађаја ова келија се и до данас назива келија „Достојно”. У вези с овим помињу се

и остала јављања архангела Гаврила, као: јављање Мојсеју, кад је овај чувао стадо Јоторово, којом приликом је саопштио великом изабранику Божјем како је створен свет и све остало што је Мојсеј после записао у књизи Постања; јављање пророку Данилу и саопштење тајне о будућим царствима и о доласку Спаситеља; јављање св. Ани и обећање, да ће родити кћер, преблагословену и пречисту Деву Марију; многократно јављање св. Деву, док је ова боравила у храму јерусалимском; јављање Захарији првосвештенику и саопштење о рођењу Јована Претече и кажњавање истога немилком зато што није поверовао речима његовим; јављање опет св. Деву у

Назарету и саопштење благовести о зачећу и рођењу Господа Исуса Христа; јављање праведном Јосифу; јављање пастирима код Витлејема; јављање самом Господу у врту Гетсиманском, када је он Господа као човека крепио пред страдање; јављање женама мирносицама, итд.

Припремио је протојереј-ставрофор
др Бранислав Станковић

РУМУНСКИ ВЕРНИЦИ ОБИШЛИ СРПСКЕ СВЕТИЊЕ

Група од педесет православних Румуна из Залауа и околних места, уз тројицу свештеника и две монахиње, кренули су у пратњи српског свештеника Благоја Чоботина од 14. до 16. јула пут православних светиња у Србији.

„Најпре смо дошли до славне Манасије или Ресаве и поклонили смо се моштима Светог деспота Стефана Лазаревића”, каже у свом допису отац Благоје Чоботин.

„Духовно ојачани и окрепљени свиме што смо видели и чули, кренули смо како би што брже дошли до манастира Витовница и овде целивали надгробни крст једног од највећих духовника српског народа, оца Тадеја.

Сутрадан, после јутарње молитве, кренули смо у Раваничку светињу да се поклонимо моштима Светог кнеза Великомученика Лазара. Дух Косова преплавио је душе румунских ходочасника, а ехо Косовске битке одзвањао је у савести свакога. Пут нас је потом довео до свете обитељи манастира Ћелије, где су недавно откопане мошти Светог Аве Јустина, веома поштованог у румунском народу.

Само три километра даље стигли смо пред капију Лелићке светиње, задужбине Светог владике Николаја Велимировића и

његовог оца Драгомира. Духовни доживљај достигао је врхунац када смо се поклонили и целивали мошти светог нам владике. Као да нас је његова света рука помиловала и избрисала сваки траг умора, а испунила миром и блаженством. Као и у свим осталим посећеним светињама, и у овој, браћа и сестре ходочасници, даривали су Светог владика Николаја и сву манастирску братију румунским духовним песмама“.

Последњи дан ходочашћа, 16. јул, био је предвиђен за поклоњење у неколико београдских светиња, међу којима је и Храм Светог Саве на Врачару, као и црква Рујица на Калемегдану. Пред сам полазак, верници су обишли и манастир Раковица да би се поклонили Светом патријарху Павлу, а на коначиште у Румунији зауставили су се у манастиру Шаг Тимишењ.

„Три дана, каже у закључку свог написа отац Благоје Чоботин, уживао сам у духовно-молитвеној заједници са овим изузетним румунским верницима који су искрено доживљавали све што су чули, видели, научили и запамтили и који су утврдили себе у љубави према нашем српском народу.”

Љубинка Станков

КУД „КРУНА“ У БЕЛИНЦУ

Како сазнајемо од Весне Струца-Чолаковић и Миливоја Мишковог, уметничких руководилаца КУД „КРУНА“, у недељу, 20 јула. 2014, КУД „Круна“ из Српског Семартона учествовало је на петом издању Фестивала фолклора „Традиције Белинца“.

Семартонци су други пут заредом били учесници овог фестивала у организацији Општине Белинц, културно-хуманитарне организације „Хора Белинцулуј“ и организације „Најлепша села Румуније“.

Фестивал је био националног карактера где су учесници били фолклорни ансамбли из жупаније Тимиш (ансамбл „Бужореана“ из Трајана Вује и „Лугожана“ из Лугожа), из арадске жупаније, „Лилиакул“ из Винге, ансамбл „Датина карашеана“ из Решице, жупанија Караш-Северин, ансамбл „Падуреанка“ из Деве, жупанија Хунедоара, ансамбл „Алунелул“ из Пијелешта, жупанија Долж као и домаћини из Белинца, „Хора Белинцулуј“.

Поред фолклорних ансамбала, на фестивалу су учествовали и познати румунски певачи народних песама као што су Аурелија Арделеан, Стана Степанеску, Василе Конча и други.

Фестивал је почео у 17,30 часова парадом народних ношњи, коју су пратили са великим интересовањем бројни мештани и њихови гости.

Након параде, фестивал је отворио председник Општине Белинц, Георге Флорин Лаза. Он је топло поздравио све учеснике фестивала, пожелео свима пуно успеха и

између осталог рекао: „Белинц је место где се преплиће румунска и српска култура, где су Срби примљени као наша браћа и да вековима живимо заједно на овим просторима у миру и слози.“

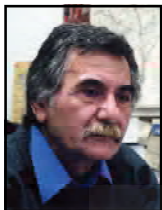
КУД „КРУНА“ се представило са два сплета игара. Биле су то игре из Шумадије у кореографији Душана Миладинова и игре из Беле Паланке у кореографији Сенадина Крстића.

„Наши играчи, каже Весна Чолаковић Струца, побрали су топле аплаузе присутних, који су били одушевљени српском народном песмом и игром и наравно предивном шумадијском ношњом, коју наши момци и девојке са поносом носе. Истовремено, добили смо похвале од домаћина, од уметничких руководилаца других ансамбала као и од познате румунске солисткиње Феличије Стојан, водитељке фестивала, која је на крају наших игара рекла: „Свака вам част! Насмејани, млади, пуни енергије, најлепше девојке и најлепши момци, то су наши Срби!“.

За нас је ово било веома добро и драго искуство, које нам даје подстрек за даљи рад на очувању и промовисању српске културе и идентитета на овим просторима.“

А фестивали фолклора управо то и јесу - прилика да се покажу локалне драгоцености из старина и специфичност фолклора, прилика за дружење и упознавање, али не на крају и прилика да се дугогодишњи рад вреднује. Аплаузи су ту да све ово и потврде.

Љубинка Перинач Станков

Пише:
Србољуб
Мишковић

ПОСЛЕ ВЕРИДБЕ, УСЛЕДИЋЕ ВЕНЧАЊЕ

Нова странка ће, по речима њених садашњих челника, Клауса Јоханиса и Василеа Благе, носити име Национално-либерална партија, централно седиште ће јој бити у Букурешту где је до сада било седиште ПДЛ-а, а химна нове странке ће бити такође досадашња химна ПДЛ-а

Национално-либерална партија (ПНЛ) и Демократско-либерална партија (ПДЛ) обавиле су, у скромним условима, веридбу половином минуле седмице, а право венчање догодиће се крајем ове или почетком наредне године. Како је и договорено раније на самом врху обе странке, сједињење ове две, за сада највеће партије опозиције, допринеће да десница буде снажнија и бројнија, али пре свега да се „отараси“ утицаја садашњег председника државе, Трајана Басескуа. Нова странка ће, по речима њених садашњих челника, Клауса Јоханиса и Василеа Благе, носити име Национално-либерална партија, централно седиште ће јој бити у Букурешту, где је до сада било седиште ПДЛ-а, а химна нове странке ће бити такође досадашња химна ПДЛ-а. Ово су до сада познати подаци у вези са првим корацима уједињења деснице, не толико ради бољег резултата на предстојећим председничким изборима, колико на парламентарним, 2016. године. На тим изборима, рачунају „вереници“, нова странка ће сигурно освојити преко 35 одсто гласова, а можда и више, у зависности да ли ће бирачко тело масовно гласати за ПСД као и 2012. или не.

Одлука да поменуте партије, ипак, закључе брак, помало је изненадила лидера деснице Трајана Басескуа, иако су либерали и демократе већ неко време у јавном сукобу са председниковом миљеницом, Еленом Удреом и са партијом у којој је и његова ћерка, Елена Басеску међу лидерима односно Партијом „Народни покрет“. Штавише, Трајан Басеску је ових дана изјавио да ће, по окончању мандата председника државе, одмах приступити овој странци, у шта не треба сумњати.

И мимо свега тога остаје један озбиљан проблем за опозицију након председничких избора у новембру у случају да се у Котрочењ пресели Виктор Понта. Уосталом, премијер је већ најавио своју кандидатуру. Ако садашња коалиција ПСД, ПУНР и КП освоји и председничку власт, поред извршне и парламентарне, опозиција ће остати празних шака и тешко је претпоставити да ће смоћи снаге да уједини редове за парламентарне и локалне изборе. Ако се од новог ПНЛ-а очекује да буде носилац „опозиционог стиндарда“, шта треба очекивати од Партије „Народни покрет“?

Трајан Басеску сматра да је нова странка била неопходна на политичкој сцени у Румунији пре свега зато што би десница остала само са једном партијом, а то је недовољно да се преузме власт.

Оно што не жели да каже председник или његови бивши и будући саборци, пре свега Елена Удреа и Емил Бок, јесте чињеница да је ПДЛ изгубио, у великом проценту, кредибилитет у народу са поменутим тројком на челу бар једну деценију унапред. По претпоставци поменуте тројке, али и још неколицине лидера, народ ће лако прихватити нову странку, Партију „Народни покрет“ заборављајући да вук длаку мења... То се, можда, неће догодити ускоро, али у будуће ко зна.

Видећемо у наредних неколико дана и коначан списак кандидата за председничке изборе и не сумњам да ће и он доживети промене и измене бар до септембра. Трајан Басеску, рецимо, много би волео да председник државе буде женског рода и зна се ко би то требало да буде. Некадашњи лидер ПНЛ-а, Виорел Катарама, је такође најавио да ће се кандидовати за председника државе, а има их још неколицина, као рецимо Келемен Хунор, председник УДМР-а. Иначе, Келемен Хунор је прошлих дана повукао мудар потез када је поднео оставку на функцију министра културе и вицепремијера, и ту функцију је УДМР поверио госпођи Розалији Биро, што је само потврдило чињеницу да УДМР не напушта власт.

Премијер Виктор Понта је минулих дана имао „непријатан“ сукоб са председником у Котрочењу поводом намере Владе да Парламент изгласа закон о смањењу доприноса за социјално осигурање, од стране приватних и других предузетника, за 5 одсто. Као што је познато, од поменутог социјалног доприноса обезбеђује се у великој мери буџет за пензионере и социјално угрожена лица. Председник државе би требало да одобри овај закон, али он то није учинио будући да Влада нема решења за допуну буџета пензија за око 5 милијарди леја. Премијер тврди да тај „мањак“ неће зависити од повећања постојећих такси и увођења нових. Како сазнајемо, већих такси ће ипак бити и то ускоро.

РАДИМЦИ У БАЗЈАШУ

У периоду од 14. до 20. јула у Српском културном центру у Базјашу су у оквиру „Кампа креативности“ боравили чланови културно-уметничког друштва „Свети Никола“ из Радимне, које окупља омладину из више клисурских села.

Подсећамо да је Савез Срба у Румунији, у сарадњи са Депарتمانом за интернетичке односе, покренуо 7. јула „Камп креативности“ за децу и омладину српског

пореkla, под геслом „Разноликост спаја идентитете“. Од 7. до 13. јула био је организован позоришни атеље, од 14. до 20. ликовни, од 21. до 26. фолклорни, а од 27. јула до 3. августа је предвиђен књижевни атеље.

Под руководством наставника Томе Поповића, 46 чланова КУД-а „Свети Никола“ (узраста од 6 до 19 година) је учило старе традиционалне песме и рок баладе, спремао храну по рецептима њихових бака

са села и три пута дневно вежбало нове кореографије: лесковачке игре, старо шопско и клисурски сплет. Наравно, имали су времена да уживају у природи, да се друже, да посете манастир

Базјаш и да се купају у оближњем Дунаву.

Један део њих ће већ овог викенда, 26-27. јула, наступити са новим играма на манифестацији „Дани Голупца“ у суседној Србији.

Горан Мракић

АЛЕКСАНДЕР ЈОВАНОВИЋ

КРЕАТИВНА ЕКОНОМИЈА

Лепо је упознати се и дружити са ведрим, пријатним људима, а то је прва ствар коју вреди напоменути када се прича о Александру Јовановићу.

Цуне, како га пријатељи зову, српски језик је научио уз деду, у Немету, много пре румунског, а касније и уписао Српску гимназију захваљујући добрим препорукама и жељи да заврши реални смер. Данас се школских дана сећа са осмехом на лицу, пре свега због професора и колега, са којима је у великој мери остао у контакту. Састанак поводом десет година матуре се полако ближи и биће то нова прилика за препричавање старих анегдота и присећање на можда и најлепши период у животу.

После гимназије, уписао је Економски факултет, тачније маркетинг или као што сам каже – креативну економију, где посао са цифрама није нимало досадан и монотон. Мастер је пружио нови изазов - шест месеци на универзитету у Барселони, што је представљало јединствену, драгоцену прилику да се утврди знање у домену, искуси другачији стил живота, али и упознају разни људи, јер је колега било из многих земаља. Почетак је био мало тежи, али је вредело, због знања и дружења, лепог и корисног. Барселона је с разлогом један од најпосећенијих европских градова, због архитектуре, ноћног живота или једноставно због пријатне атмосфере и улица пуних живота. Из тог периода остају најлепше успомене, уз благо жаљење што није дуже трајало.

Са радом се упознао још као студент, у

фирми за маркетинг, а ту је урађен и дипломски рад. Касније је прешао у другу компанију, где ради и тренутно. Посао подразумева стални контакт са странцима, било је и прилика да се оде у иностранство, али је ипак одлучио да вреди остати. Испоставило се да је и ово била добра одлука, јер је у марту постао тим лидер. Успех је загарантован када се помешају труд и љубав према послу. Истраживање тржишта је занимљив посао, али ипак маркетинг у великој компанији не нуди баш толико слободе колико би се очекивало. Клијенти морају да буду у праву, а они обично не знају шта хоће, али им је то потребно што пре, „по могућности и јуче“. То понекад ствара проблем, али таман толико да не буде монотono.

Слободно време испуњава изласцима, ужива у опремању стана, али и у путовањима. Барселону је увек лепо посетити, а радо одлази и у Србију на понеки концерт, посету или једноставно куповину. Чак је и колеге са посла водио у Београд, што је свима остало у лепом сећању.

Као неко ко се налази тек на почетку студија, морам признати да је право задовољство упознати младе људе, задовољне својим животом и својим изборима. Цунета без размишљања сврставам у ту категорију и посебно ми је драго што нас и даље „има“. Можда није реч о квантитету, али о квалитету јесте сигурно.

Радмила Јана Шакотић

ДУХОВНИМ ТРАГОМ СВОЈИХ КОРЕНА

Прошле седмице је, у оквиру Дечјег духовног православног кампа манастира Свети Ђорђе, којег сваке године за време летњег распуста организују Савез Срба у Румунији и Српска православна епархија темишварска, борила група девојчица и дечака српског порекла из Фења, Немета, Ченеја и Улбеча.

Заједно смо са управницима Дечјег духовног православног кампа, епархијским ђаконом Миодрагом Јовановићем и епархијским правником Милорадом Илићем, ову четврту серију полазника, посетили једног поподнева и хтели да се на лицу места уверимо како проводе време у оквиру Духовног кампа. И ову групу девојчица и дечака подучавали су у духу православља и о њој бринули за време једнонедељног боравка у манастирском кампу наши свештеници: протонамесник Ђорђе Андрејић, парох фењски, протонамесник Миланко Стојановић, парох немећански и администратор кечански, јереј Разван Борислав Макавеј, парох ченејски и јереј Иван Попов, парох улбечански, као и богослов Миле Јанковић.

Деца узраста од седам до четрнаест година из четири наша места брзо су се прилагодила реду у кампу. Свакодневно је поштован дневни програм, па су неки помагали у трпезарији, а други спремали себе. Из разговора са свештеницима сазнали смо да су девојчице и дечаки свакодневно присуствовали јутарњој и вечерњој молитви. Одговарали су на јектенија, учили песме, појали, редовно похађали часове веронауке које су сем свештеника одржавали и ђакон Јосиф Станковић, који је заједно са протојерејем-

ставрофором др Браниславом Станковићем, архијерејским намесником темишварским, посетио кампере. Такође је камперима у гостима био мр Милован Вујовић председник Фонда за помоћ Србима „Тома Максимовић“ са својим сарадницима Драгишом Антићем и Маријаном Љиљак, који су деци у кампу пренели важност очувања српског језика и ћирилице. Говорили су о делима Вука Караџића, Саве Мркаља и Захарија Орфелина и илуструјући песме уз гусле и фрулу, продубили су знање о српским коренима, традицији, књижевности и православљу, које чине српски идентитет и обогатили полазнике кампа знањем кроз игру, песму, свирање на фрули и рецитовање.

Професорка ликовног образовања, Хаџи Мирјана Поповић, је приликом боравка у кампу одржала часове цртања и сликања. Старије је учила како да ураме платно, затим да темпером на платно нанесу боје и сликају српске светитеље и упутила их је у тајне израде линогравуре. Са децом предшколског узраста радила је фломастерима и воденим бојама приликом израде икона. Сви радови кампера ће убудуће красити ходнике и просторије кампа.

Малишани су много тога новог научили током целе седмице проведене у кампу, а после завршених предвиђених активности преостало слободно време су користили за дружење, игру и одмор. Било је за свакога понешто, од познатих дечијих игара, до разних такмичења и спортских активности, где су предњачиле колективне игре са лоптом. Увече, пред одлазак на спавање, препричавале су се старе и нове догодовштине.

Горан Гога Пантин

НА ГРКЕ ЗА ПОЛУФИНАЛЕ

Ватерполо репрезентација Србије пласирала се у четвртфинале Европског првенства, које се одржава у Будимпешти од 14. до 27. јула.

У 1. колу Србија је лако савладала Француску са 16-5 (4-1, 3-1, 3-0, 6-3) головима Никића 4, Мандића 2, Д. Пијетловића 2, Филиповића 2, Прлаиновића 2, Гоцића 1, Ћука 1, Алексића 1 и С. Митровића. У следећем колу „делфини“ су потопили Немачку са 12-7 (3-2, 3-1, 3-2, 3-2) погоцима Филиповића 4, Никића 3, Ћука 2, Рађена 1, Прлаиновића 1 и С. Митровића 1. Уследио је дерби дуел са Мађарском којег су домаћи добили са 8-6 (2-0, 3-3, 2-2, 1-1) наневши Србији први пораз на шампионату. По два пута гол Мађара погодили су Филиповић и С. Митровић, док су по један гол постигли Гоцић и Ћук. У претпоследњем колу Србија је играла нерешено 8-8 (3-2, 2-3, 2-1, 1-2) са Хрватском. Најрасположенији је био Филиповић са 4 гола, а по једном у листу стрелаца уписали су се Прлаиновић, С. Митровић, Ћук и Мандић.

Након пораза од Мађарске и ремија са Хрватском био је доведен у питање пласман Србије у четвртфинале, тако да је за пролаз био неопходан бар реми са Шпанијом. „Делфини“ су у последњем колу савладали Шпанију са 8-6 (2-2, 1-0, 1-1, 4-3) головима Д. Пијетловића 1, Филиповића 1, Ћука 2, Мандића 1, С. Митровића 1, Алексића 1 и Прлаиновића 1.

Комплетни резултати Б групе су следећи:

1. коло, 14. јул:

Хрватска – Немачка 10-5

Србија – Француска 16-5

Шпанија – Мађарска 9-12

2. коло, 15. јул:

Немачка – Србија 7-12

Хрватска – Шпанија 8-8

Мађарска – Француска 12-7

3. коло, 17. јул:

Француска – Хрватска 11-14

Шпанија – Немачка 11-8

Србија – Мађарска 6-8

4. коло, 19. јул:

Шпанија – Француска 13-5

Хрватска – Србија 8-8

Немачка – Мађарска 8-16

5. коло, 21. јул:

Мађарска – Хрватска 7-6

Француска – Немачка 8-7

Србија – Шпанија 8-6

Табела:

1. Мађарска	5	5	0	0	55-36	15
2. Србија	5	3	1	1	50-34	10
3. Хрватска	5	2	2	1	46-39	8
4. Шпанија	5	2	1	2	47-41	7
5. Француска	5	1	0	4	36-62	3
6. Немачка	5	0	0	5	35-57	0

Након пет одиграних кола стање у А групи је следеће:

1. Црна Гора	5	4	1	0	62-29	13
2. Италија	5	3	2	0	52-30	11
3. Грчка	5	3	1	1	52-41	10
4. Румунија	5	2	0	3	43-46	6
5. Русија	5	1	0	4	42-63	3
6. Грузија	5	0	0	5	31-73	0

Директан пласман у полуфинале обезбедили су победници група, Црна Гора и Мађарска, док ће у четвртфиналу пролаз за полуфинале тражити победници дуела Србија – Грчка и Италија – Хрватска. Уколико прође даље Србија ће у полуфиналу 25. јула играти са Црном Гором, а бољи из дуела Италије и Хрватске играће са Мађарском.

Под стручним руководством селектора Дејана Савића, досадашњи учинак српских ватерполиста на првенству Европе је следећи: Гојко Пијетловић (55 одбрана), Бранислав Митровић (2 одбране), Душан Мандић 4 гола, Живко Гоцић 2, Сава Ранђеловић, Милош Ћук 7, Душко Пијетловић 3, Слободан Никић 7, Милан Алексић 2, Никола Рађен 1, Филип Филиповић 13, Андрија Прлаиновић 5 и Стефан Митровић 6.

ЦРНО-БЕЛИ ИДУ ДАЉЕ

Фудбалери Партизана пласирали су се у 3. коло квалификација за Лигу шампиона пошто су у оба сусрета 2. кола квалификација савладали првака Фарских Острва екипу Торшавна. У првом сусрету у Београду Партизан је победио са 3-0, головима Лазовића у 14' и 64' и Шкулетића у 70'. У реванш сусрету црно-бели су славили са 3-1 након врло бледог првог полувремена. Торшавн је повео голом Вардума у 35', а Партизан је преокренуо резултат головима Нинковића у 49', Лазовића у 75' и Грбића у 90'.

У 3. колу квалификација Партизан игра против Лудогореца, 29. или 30. јула у Бугарској и недељу дана касније у Београду.

Страницу припремио: Јадран Кланица

Најлепше и
најискреније
рођенданске
честитке

**проф.
ЗЛАТКУ
ЈОВАНОВУ
из Немета**

Нека ти
рођендан
донесе све
најлепше у
животу, све
што желиш а
немаш и

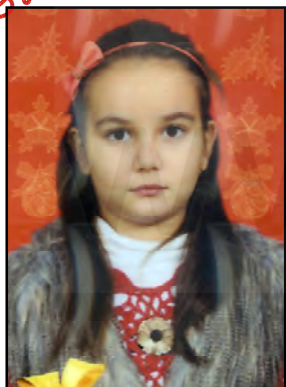
сачува све што имаш а волиш. Да ти
живот буде леп, дуг, пун здравља, среће,
љубави, задовољства, испуњење свих
младалачких снова, а сваки успех да ти
појача веру у увек боље сутра.
Сестрица Неда из Темишвара.

Поводом рођендана,
у знак дубоког
поштовања, желимо
нашем драгом оцу
проти

**ЂОРЂУ АНДРЕЈИЋУ
парохиу фењском**

вредном сејачу
семена вере
Христове и
Светосавља у
људским срцима, дуг
живот и крепко здравље, пуно тренутака
духовне среће и благостања уз своје
најмилије, молитве су наше и искрене
жеље: Верници Српске православне цркве
у Фењу.

Поводом одласка у
Немачку желимо
породици Фрунза:

**Мирјани, Јасмини и
Дану**

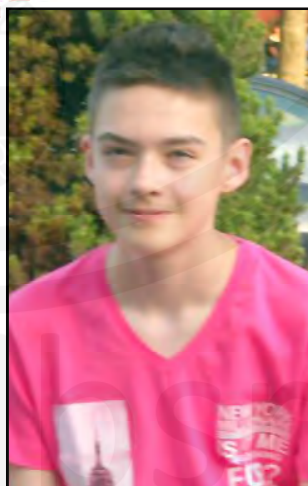
пуно успеха у животу,
нека их срећа прати,
здравље нек их
служи. Срећан пут!
Од срца, породица
Вујић: дејка Стева,
мајка Златинка,
братић Слађан и тетка Драгослава из
Фења.

Сваке године, 26. и 27. јул,
најсрећнији су дани за нас и наша
два мила анђела

**МАРКА и ЈУЛИЈУ КОЗАРОВ
из Темишвара**

Најлепше рођенданске честитке за 10.
рођендан **Марку** и 13. рођендан **Јулију**,
пуно здравља, среће и радости желимо
вам из свег срца. Ви сте наше највеће
благо од Бога дато, наш понос и наша
дика. Воле вас и радују се вама: мама
Оана, тата Далибор, бака Марина, дека
Милош, буна Миоара и родбина из
Великог Сепнетра

Да твоје руке
дотакну звезде на
небу, да најлепши
оствари ти се сан,
да сунце увек сија
у твом животу, то
су наше жеље за
твој рођендан!
Драги

ДЕЈАНЕ

срећан ти 13.
рођендан!
Много те воле
мама Силвана,
мајка Корнелија и
деда Милан.

НАША
НЕДЕЉНИК САВЕЗА СРБА У РУМУНИЈИ
**Књижевни
живот**

Будите Срби уз штампу на матерњем језику!

Драгом

ФИЛИПУ КОНУ

поводом 7.
рођендана желимо,
срећно и безбрижно
детињство, дуг и
безбрижан живот,
пуно среће и
здравља, радости,
љубави и успеха.
Његови најмилији.

ГАЛЕРИЈА

НАЈЛЕПШИХ

АЛЕСИЈА ЛАВРЕНСКИ
Велики Семиклуш

ЈАСЕН ЉУБОМИР ЛАВРЕНСКИ
Велики Семиклуш

Драгој

МАЦИ ЛЕКИН

честитамо
рођендан и
желимо пуно
здравља и све
најбоље у животу.
Мало је тешко да
нађемо речи
којима можемо исказати наша осећања.
Зато имамо само две: Волимо те!
Рођендан честитају: супруг Чеда, ћерке
Веселинка и Јорданка, зетови Карол и
Овидију и унук Рајмонд.

Искрене жеље
поводом
рођендана, пуно
здравља и све
најбоље нашој

МАЦИ ЛЕКИН
из Дињаша

желе синовац Јова
и Валерија.
На многаја лџета!

ОБАВЕШТЕЊЕ

Месна организација Букурешт Савеза Срба у Румунији врши попис деце, од 0 до 18 година, која живе у Букурешту и чији родитељи желе да им пруже прилику да уче српски језик и да се прикључе образовним пројектима које Савез Срба у Румунији организује или подржава (школски кампови, празнични поклон-пакетићи итд).

Молимо заинтересоване родитеље да нам, до 30.08.2014. године, доставе на е-mail адресу **ssrbukurest@gmail.com** следеће податке: име детета, узраст, име родитеља, контактне информације родитеља (број мобилног телефона, е-mail). У зависности од интересовања, Месна организација Букурешт Савеза Срба у Румунији уложиће напоре за остварење ове иницијативе.

СРПСКИ ВИДИЦИ - ТВ ЕМИСИЈА НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

**Летња шема:
22. јун - 15. септембар 2014.**

На трећем каналу румунског јавног сервиса телевизије ТВР 3 емитује се једном недељно, уторком, у 12.20 часова (трајање: 20 минута).

На регионалном програму румунског јавног сервиса телевизије ТВР Темишвар, емитује се једном недељно, средом, између 19.00 и 19.30 часова (трајање: 25 минута).

Припрема и уређује Миодраг Обрадов, одговорни уредник програма на језицима мањина ТВР Темишвар

РАДИО ТЕМИШВАР

Сваке недеље,
од 15.00 до 16.00 часова,
на 630 килохерца.

Уживо програм на српском језику
ЧЕСТИТКЕ, ЖЕЉЕ И ПОЗДРАВИ

Телефони:

**0256.49.35.45; 0256.49.55.36;
0372.56.10.25; 0372.56.10.35.**

Телефон за sms поруке:
0725.737.373.

Слушајте нас и на интернету, на
адреси:

www.radiotimisoara.ro

ЧИТУЉЕ

Тужно и болно сећање поводом проласка 12 година од када је преминула наша драга

**КАТА БОГОСОВ
из Српског
Семартона**

Својом благом нарави, љубављу и нежношћу, на њој својствен, достојанствен и посвећен начин, бдела је над нашим животи-ма. Њена огромна љубав, велико пожртвовање, племенитост и хуманост, бескрајна доброта и посвећеност породици за нас су ненадокнадив губитак. Остала је празнина, а сећањем на љубав коју си нам дала испуњен је сваки дан. Заувек ожаловљена породица.

Прошло је 11 тужних година од када се 25. јула 2003. године у предвечерје црквене славе у Ченеју успокорио и преселио у царство небеско

**мајстор
ОБРАД ЋУРУШКИН**

Његов омиљен лик и доброта душе остаће вечно у нашим успоменама!

За њим тугују супруга Наталија и деца Родика и Миодраг Ћурушкин уз многобројну родбину. Почивај у миру!

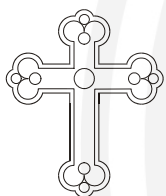
Са болом у души подсећамо да се 21. јула навршило 6 месеци од када је преминуо наш драги супруг, отац и деда

**РАДИСЛАВ
КОНСТАНТИНОВ**
из Варјаша

Заувек ожалостљиви: супруга Ленка, ћерка Гордана са породицом и син Драгослав са породицом.

Са неизмерним болом у срцу и вечитом тугом у души опраштамо се од драге и вољене маме

МИЛЕВЕ (ЛЕВИЦЕ) СТАНКОВ
учитељице из Великог
Сенпетра

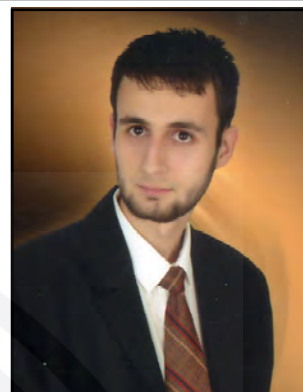
која је преминула 19. јула 2014. године. Живећеш и даље у нашим најлепшим успоменама

Лака ти црна земља и спокојан вечни сан.

С љубављу и поштовањем носе те у срцима твоја ћерка Биљана и зет Кристијан.

Дуга година бола и туге, 27. јула, невероватно да те нема. Са тобом је отишло све вредно и ненадодивно у нашем животу, остају само бол и туга

**КРИСТИЈАН
НИКОЛАЈЕ БРАЦА
ГРУЈЕСКУ**

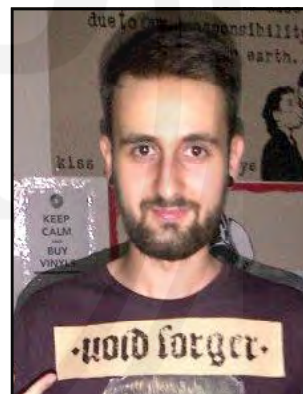

Не можемо се помирити са тим да те више нема. Ниједан дан неће проћи без сећања на тебе. У сваком откуцају срца болиш, у свакој сузи се видиш, у свакој тишини се чујеш. Драги унуче, како живети без твог загрљаја, безграничне љубави? Како даље без твог топлот осмеха и твоје младости?

Воле те и вечну успомену на тебе чувају твоји: мана Радушка и деда Љуба.

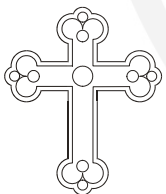
Година је дуга без тебе, али кратка да би из наших срца избрисала иједну твоју реч, твој осмех и све што си у нама своје оставио

**КРИСТИЈАН
НИКОЛАЈЕ БРАЦА
ГРУЈЕСКУ**

У срцу бол, у очима сузе, у души празнина не дају ублажити тугу за тобом. Остаје бескрајна жал за твојом ведрином, твојом доброто, твојом младошћу, твојим разумевањем, твојом неизмерном љубављу.

Жалићемо док смо живи што смо тебе изгубили: мама Мира, тата Николаје и сестра Тина.

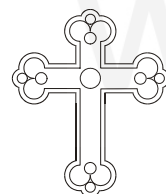
Последњи поздрав, пун бола и туге, драгој сестрици

МИЛЕВИ (ЛЕВИЦИ) СТАНКОВ
учитељици из Великог
Сенпетра

Живећеш вечно у нашим срцима вољена и никад заборављена.

Сестрице Емилка и Дана са породицама.

Последњи поздрав пун бола и туге драгој пријатељици

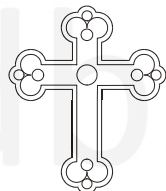

МИЛЕВИ ЛЕВИЦИ СТАНКОВ

Делили смо и добро и зло а сад нам остаје да са људима који су те познавали чувамо успомене од заборавља и да се са поносом сећамо твога лика.

Вечна ти слава и успомена!

Са тугом твоја пријатељица Милица Мика Вујић.

Последњи поздрав, пун бола и туге, разредној колегиници

МИЛЕВИ - ЛЕВИЦИ СТАНКОВ
рођена Булутов,
учитељици из Великог
Сенпетра

Живећеш вечно у нашим мислима и срцима и са поносом ћемо те спомињати и чувати од заборавља.

Разредне колеге Српске Педагошке школе, генерација 1951-1955. године.

Тужно сећање поводом проласка 36, односно 5 година од када су преминули наши драги родитељи

РАДИСЛАВ и МИЛЕВА АЋИМОВАЌ
родом из Иванде

Отишли сте тихо и брзо као што одлазе племените и добре душе, али сте оставили вечни бол који никада неће престати. Зато постоје успомене по којима вас памтимо и са поносом причамо. Има вас свуда и у свему сте са нама, само вас нема тамо где нам највише недостајете, у животу.

Заувек ожалашћени: ћерка Мирјана, унуци Миодраг и Јадранка са породицом.

Дана 24. јула навршило се 22 године од како нас је, у само 21. години живота, напустила наша вољена

ДРАГАНА ИЛИН
из Варјаша

Вечно ће за њом жалити деда Арон, чика Драган са породицом и остала родбина.

Дана 31. јула навршавају се 24 године од како је уснуо у Господу и заувек напустио наш вољени и никад прежаљени

РАНКО ЛЕПОЈЕВ
из Варјаша

Вечно ће за њим туговати његови најмилији.

У нежном сећању чувамо успомене на драге родитеље, који су преминули пре 8, односно 15 година

СЕРДИЈА и ЛИДИЈА ЖИВАНОВ
из Фења

Родитељи наши, све ове године, ви сте у нашим срцима, нашим душама, вољени и незаборављени. Захвални смо вам за сву вашу љубав, доброту и пажњу, коју сте нам пружали. Остајемо да доживотно тугујемо али и да се поносимо што смо ваши потомци.

Ваши најмилији.

Искрено саучешће породици Лукин у прераном губитку оца, брата и мужа

ТОШЕ ЛУКИНА
из Варјаша

Кумови Арод Илин и Драган са породицом, као и породица Санду из Темишвара.

Са болом у души подсећам да се испунило 28 година од када је престало да куца племенито срце мог драгог супруга

ЖИВЕ КУРЈАЧКОГ
из Српског Семартона

Само туга и неизмеран бол трају, али успомене на тебе и твоју доброту остају. Био си племенит и добар човек. Сва сећања на тебе су лепа и зато те никада нећу заборавити.

Заувек ожалашћена супруга Мира.

Поштовани читаоци!
Подсећамо Вас

да читуље и мале огласе можете доставити у секретаријату редакције до среде у 12.00 часова.

In memoriam

МИЛУТИН ГОЈКОВ (1949-2014)

Милутин Гојков рођен у Дете, био је професор од 1972. до одласка у мировину, и председник Месне организације Савеза Срба у свом граду. Срчан и пун иницијатива покренуо је више акција у свом родном месту, покушао да окупи младе Дете и да оживи малу српску заједницу у свом граду, надомак границе. Радио је као наставник у Теоретској гимназији у Дете целог живота, бринуо је о генерацијама ђака, усадивши им љубав према књижи и лепом. Полазећи са ових становишта покушао је да и своје Србе, првенствено младе Дећане, усмери ка чувању традиције, да обнови учење српског језика. Иако све није ишло нимало глатко и лако, Милутин Гојков је у тим својим, и нашим, настојањима исказао српску упорност и учинио да српски дух у Дете оживи. А када су млади преузимали штафету од старог професора, сигурно је да су повели рачуна о ономе што може српски род у овом крају да украси врлинама по којима нас знају и већински народ и мањинци не само у Дете.

Отишао је, можда прерано, али ћемо га памтити по добру и по настојањима да очува српско име и бар део наше културе у граду који је волео и за који се залагао.

Вечна му слава!

Делимо тугу и бол са породицом нашег пријатеља

МИЛУТИНА ГОЈКОВА из Дете

који нас је заувек напустио и преселио се у вечни дом. Са изузетним поштовањем и цењењем чуваћемо успомену на његов лик, на његову доброту и на његову приврженост очувању српског идентитета.

Вечна му слава и успомена! С поштовањем, Месна организација ССР Дета.

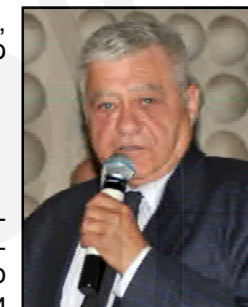

Достојанствено и тихо, као што је и живео, отишао је у вечност поштовани

МИЛУТИН ГОЈКОВ из Дете

Велики родољуб, светосавац и човек необичне доброте и хуманости, дубоко одан својим коренима, вери и породици. Најискреније и најдубље саучешће ожалостљеној породици.

С поштовањем, Савез Срба у Румунији.

Последњи поздрав драгом

МИЛУТИНУ ГОЈКОВУ из Дете

неуморном раднику, добром човеку и хуманисти. Тужни смо и сиромашнији јер смо остали без искреног пријатеља. Изражавамо саучешће ожалостљеној породици. С поштовањем, Месне организације ССР Дента и Сока.

У тузи и болу обавештавамо да је, у 65. години живота, преминуо наш драги

МИЛУТИН МИЛОЈЕ ГОЈКОВ из Дете

Прерано си нас напустио јер био си нам велики животни ослонац, узор и понос. Учио си нас како живети, знати и умети, имати веру у живот. Био си велики борац, али ову битку са животом ниси добио. Са тобом је отишао и део нас, али ће сећање на твоју племенитост и доброту остати да живи заувек.

Заувек ожалостљени: супруга Адријана и син Оливер.

Последњи помен поштованом

МИЛУТИНУ ГОЈКОВУ из Дете

Памтићемо га као добродо човека и Србина. Вечна му слава и успомена!

С поштовањем, Славомир Гвозденовић, посланик.

Тешко је поверовати да си отишао заувек, пре 6 месеци драги наш

САВО ПАУНКИЋУ

Бол који осећамо, време не може никад да излечи. Био си нам више од брата, био си нам и брат и друг. Прерано си отишао брате, а још многе радости је требало заједно да поделимо. Живећеш са нама кроз најлепше успомене које нас подсећају на све што смо са тобом проживели.

С поносом те вечно чувају: брат Совра (Доја) са породицом.

Не постоји време које ће ублажити бол и попунити празнину која је настала твојим одласком, пре пола године

САВА ПАУНКИЋ родом из Српског Семартона

Отишао си, а ниси смео, морао си, а ниси хтео, али твоје велико, племенито срце, препуно љубави за твоју драгу породицу и твоје пријатеље, није више издржало тугу и болест. Зато нама ће свака следећа година бити све тужнија јер само са тобом живот је био пун среће и радости у нашој кући.

С љубављу и поштовањем увек ћеш живети у нашим срцима: супруга Јулијана, синови Зоран и Јован са породицама.

Шест тужних месеци пролази од када је преминуо наш брат

САВА ПАУНКИЋ

Бол за тобом не јењава, туга не престаје, а празнину коју си оставио, испуњавамо сећањем на тебе и на време када смо били заједно. Вечно ћеш живети у нашем срцу, вољен и никад заборављен. О теби са поносом причамо јер то си и био, понос и дика наше фамилије.

Тужни смо што смо те изгубили, али смо поносни што смо те имали: брат Бата (Пера) са породицом.

Тужно сећање поводом проласка 6 месеци од када је преминуо наш драги

САВА ПАУНКИЋ

Све оно што би рекли било би мало за оно шта осећамо, јер туга је превелика и није у речима већ у нашим срцима. У њима ћеш живети вечно кроз незаборавне успомене и неизмерну доброту. Време брише све осим туге, љубави и поштовања које осећамо према теби.

Неизмерно тужни: Марија и Нелу Петреску.

Са тугом, љубављу и захвалношћу сећамо се драгог кума

САВЕ ПАУНКИЋА

Све што си у животу радио, радио си са пуно љубави, племенитости и доброте. Умео си да нас саслушаш, разумеш и волиш. Хвала ти што си био кум на кога смо увек могли да се ослободимо.

С поштовањем, кумови Мића и Кармен Живковић са породицом.

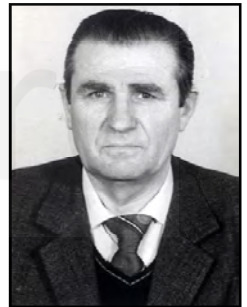

Тужно сећање драгом

АЛЕКСАНДРУ СЕКУЛИЋУ из Варјаша

Отишао си брзо, много нам недостајеш. Живећеш и остаћеш дубоко у нашим срцима и бити део наших најлепших сећања. Никада те нећемо заборавити.

С поштовањем, пријатељи Мирослава и Маринко Пашић из Темишвара.

Шест тужних месеци живимо без драгог родитеља

АЛЕКСАНДРА СЕКУЛИЋА из Варјаша

Не постоје речи које би описале колико нам недостајеш, нити је могуће наћи одредницу којом би рекли колико смо ти захвални за све што си за нас учинио. За собом си оставио успомену која не може да избледи, неокаљано име које ћемо памтити само по добру и сећање које нас опомиње да без тебе морамо да наставимо даље онако како си живео ти: достојанствено, часно и храбро. Увек у мисима са тобом: син Миленко и снаја Војислава из Темишвара.

Са мислима на свој вољени Варјаш, а срцем уз своју децу и унучад, пре 6 месеци виноу се на небеса наш драги

АЛЕКСАНДАР СЕКУЛИЋ

који је био најбољи деда, јунак нашег детињства и одрастања. Вечно хвала за све што си нас научио, првенствено да поставимо људи отвореног срца као што си и ти био. Тешко се миримо с тим да смо те изгубили, заувек ћеш нам недостајати. Хвала ти за сву љубав и пажњу којом си нас обасипао. Твоје: праунука Софија, унуке Драгана и Ивана са породицама из Темишвара.

Тужан помен поводом проласка 6 месеци од када је преминуо наш драги

АЛЕКСАНДАР СЕКУЛИЋ из Варјаша

Дани и месеци пролазе, а сећање на тебе живи у нама. Оставио си трагове који се не бришу, дивна сећања која не бледе, доброту која се не заборавља. Дешава се пуно тога чему би се ти радовао. Живот иде даље, а ти нам недостајеш. Успомену чувају: сестрица Мира и Вукашин Ердељан из Варјаша.

Пролазе 6 месеци туге од када је преминуо наш драги

АЛЕКСАНДАР СЕКУЛИЋ из Варјаша

Много нам недостајеш, ништа није исто од када те нема. С тобом се угасила једна искра из нашег топлог дома. Оставио си дубок траг у нашим срцима... Траг испуњен тугом и болом, тугом која не јењава. Има те свуда и у свему си са нама, само те нема тамо где нам највише недостајеш, у животу. Волео си све, а највише своју унучад, који те стално спомињу и кажу да су имали најбољег деду. Твоја доброта и љубав нам дају снаге да храбро наставимо даље.

Са тугом у срцу: син Драган, снаја Миланка и унук Александар.

Тужно и болно сећање поводом проласка 6 месеци од када је преминуо наш драги

АЛЕКСАНДАР СЕКУЛИЋ из Варјаша

Велико и племенито срце, добра и широкогрудна душа, наше су вечне успомене и сећање на тебе. Онакав какав си био заувек цењен и поштован на свему ти хвала. Трајно остаје дубоко урезана празнина у вечној тишини незаборавна. Са неизмерном тугом: сестрица Сеја Пљоскар са породицом из Темишвара.

Шест тужних месеци од када нас је напустио наш драги

АЛЕКСАНДАР СЕКУЛИЋ из Варјаша

Све што је чисто и људско имало је твоје срце. Оставио си неизбрисив траг доброте који се памти. Поносни смо што си био део наше породице. Памтићемо доброту и радост са којом си нас увек дочекивао.

С тугом, породица Ердељан Акица, Даница, Велимир, Љиљана и Јасмина из Темишвара.

Време пролази, а бол и туга остају. Пролазе 11 тужних година (26. јула) од када нас је заувек напустио наш драги и вољени

ВЕЉКО БАКИН из Српског Семартона

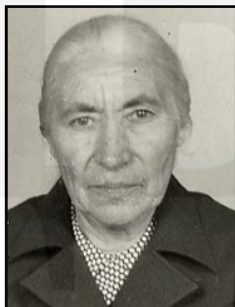

Утехе нема, забрав не постоји, тужна су наша срца, а празан сваки кутак где си био. Био си добар, вредан и поштен. Хвала ти за све што си нам у животу пружио, за све чему си нас научио, живети, знати и умети. Нема више твог осмеха који је значао доброту, топлот крила које се звало родитељска љубав.

Заувек ожалашћени: супруга Илонка, ћерка Радмила, зет Тихомир, унук Живица, снаја Јоана, синови Рада и Драга.

Дана 28. јула навршавају се 8 година од када је преминула наша драга и вољена

РУЖИЦА МАЛЕТИЋ из Ченеја

Чуваћемо је у нашим срцима са пуно љубави и вечитом успоменом од заборава: син Ђока, снаја Јагода, унука Александра и Тиби, као и праунука Тања.

Са поштовањем обељежићемо тужну двогодишњицу откако није са нама наша драга

ЉИЉАНА ПОТРА

Ма колико година да прође, време не може избрисати љубав, поштовање и захвалност за све што је било тако лепо у животу са њом. Њена огромна љубав, велико пожртвовање, племенитост и хуманост, бескрајна доброта и посвећеност породици за нас су ненадокнадив губитак.

Заувек ожалашћени: мати Љубица и отац Иван Лазаров, супруг Јоан и син Александру.

У тузи подсећамо да ће се 30. јула навршити 6 недеља од када је преминуо наш драги

ЖИВА ЛАЗИЋ из Рудне

Живот без тебе тежак је, време не умањује бол. Нема дана да те не споменемо, и са тугом и сузама у очима, присетимо на оне дане када си ти био међу нама, када нам је кућа била пуна радости, љубави, среће. Био си део нас и остаћеш с најлепшим успоменама које ће нас до последњег даха подсећати на твоју родитељску љубав и доброту док смо били заједно.

Заувек ожалашћени: супруга Лепосава, ћерка Славица, зет Драган и најдраже унуке Александра и Драгана.

За нама и у нама су 20 година, односно 15 година несмањеног бола откако су нас напустили наши најдражи

ДЕСАНКА и МИЛОШ ИСАК из Малог Бечкерекa

Доброта и нежност вашег великог срца, богатство и топлина ваше душе, живе у нама као најлепше успомене. Хвала вам на свим годинама у којима смо заједно делили добро и зло. Остаћете заувек у срцима нашим: синови Станко и Милош са породицама.

Тужно сећање на 20. јули, када је пре 15 година преминуо наш драги

учитељ **ВЕЛИМИР ПАНТИН**

Живот је тренутак, а сећање вечност. Бол није у сузама већ у нашим срцима у којима ћеш ти живети вечно. Твоја породица.

Две године туге и жалости од када је изненада зид пропасти заувек преселио међу анђеле нашег сина јединца у само десетој години живота

**ГОРАНА
ПАУЛА КРУМПЕЈА**

и
наше
родитеље

**СЕВЕРА
и
ИЛЕАНУ
из
Ницкидорфа**

Трагична и апсурдна смрт прекинула је твоје безбрижно детињство. Најтеже је родитељима, када надживе своје дете. Био си наша радост, наш понос, наша дика, а сада нам је остала само слика коју гледамо и сузама заливамо, уместо да се са тобом радујемо. Дању у мислима, ноћу у сновима, и даље смо нераздвојни. Живећете кроз наше приче и успомене док је нас.

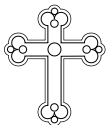
Заувек ожаловљени: мама Дана и тата Ади.

Тужно сећање на 26. јул, када је пре 2 године, у 10. години живота, преминуо драги синовац

**ГОРАН ПАУЛ
КРУМПЕЈ**

Остале су успомене и сећања на весело дечака који је носио са собом осмех и пуно живота. Драга нам бића не може скрити црна земља, даљина или заборав сиви. Док живимо ми у нашим срцима живећеш и ти.

У лепом сећању чувамо успомену на драге пријатеље

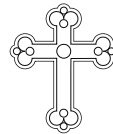
СЕВЕРА и ИЛЕАНУ

Никада вас нећемо заборавити: тетка Богдана, уја Живица, ујна Ана, братићи: Обрад, Ленка, Богдан и Ади.

Истина је тешка, туга бесконачна, бола превише, стално си нам у мислима, а сузе у очима. Две године живимо без најдражег унука

**ГОРАНА ПАУЛА
КРУМПЕЈА**

и драгих пријатеља

СЕВЕРА и ИЛЕАНЕ

Тешко је живети са рањеном душом, видети те свуда, а нигде те не наћи. Не можемо да схватимо да те нема, хоћемо да те видимо, желимо да те вратимо. Нема твојих долазака, осмеха, загрљаја и радости. Свугде око нас твоја слика, а душа пуна бола, очи пуне суза.

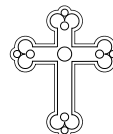
Све је без тебе пусто и празно, нема наше радости и среће, никада те срце прежалити неће: деда Жива и баба Мариоара из Гада.

После 2 године, остала је празнина и туга у нашим срцима драги наш

**ГОРАНЕ ПАУЛ
КРУМПЕЈ**

Сваки тренутак тишине окреће погледе ка твојој слици која нам је остала како би твој драги лик увек био пред нашим очима. С неизмерном љубављу и тугом безброј пута сетимо се тебе, твог осмеха, племените душе и тоглог загрљаја.

Никада нећемо заборавити доброту и племенитост душе наших драгих пријатеља

СЕВЕРА и ИЛЕАНЕ

Вечна вам слава и успомена!
Заувек тужни: тетка Јелица, теча Жива, Јоца, Ђанина и мали Матија.

Тужна годишњица - 26 година, 29. јула, од када је преминуо наш драги

РАЈКО ЈОВАНОВИЋ из Дињаша

Пошао је у свој вечни дом тихо и полако, као што је и живео, на благој ватри изгарајући како би нама пружио што више радовања, племенитости и доброте. Нама је у аманет оставио непроцењиве поуке и путоказе којима и данас често корачамо. Он и сада живи у нашим ожалошћеним срцима.

Породица.

Шест месеци жалости од када је уснуо у Господу мој драги супруг

ДРАГОМИР ДРАГА **МИРЈАНИЋ**

Речи су недовољне да искажу сав бол и тугу што осећам због твог нестанка. С вером у вечни живот желим оснажити наду да одлазак није крај пута него улазак у светлост која сједињује. Са љубављу и сетом вечно ћеш остати у мом срцу и души.

Супруга Мира.

Шестомесечни парастос одржаће се у недељу 27. јула, после Свете литургије, у Српској православној цркви Темишвар-Фабрика.

27. јула о.г. служиће се годишњи парастос у иванђанској Српској цркви за

МИЛЕТУ РАЈИЋА из Иванде

Ожалошћене породице сина Стеве Рајића и ћерке Зорке Богосов.

Пола године без драгог тече

ДРАГОМИРА ДРАГЕ **МИРЈАНИЋА**

Ослонац, сигурност, понос, подршка... Благослов је био имати тебе за течу. Све што је чисто и људско имало је твоје срце. Оставио си неизбрисив траг доброте који се памти. Поносни смо што си био део наше породице. Са поштовањем: синовци Славица и Драган са породицама.

Тужно сећање на 28. јули, када је пре 16 година преминуо наш драги и вољени

ДРАГА НЕНАДОВ из Српског Семартона

Био си оно што је најтеже бити, Човек. Био си човек широког срца, у коме је било места за све нас. Нижу се године а туга у срцу и даље стоји, јер време није успело да је зацели, у нашим мислима си увек, твој лик и доброту с поносом спомињемо.

Никада те нећемо заборавити: супруга Љубинка и син Драган.

Шест месеци од када је преминуо драги

ДРАГОМИР ДРАГА **МИРЈАНИЋ**

Са тобом је отишао и део нас, али ће сећање на твоју племенитост и доброту остати да живи заувек. Добри се људи упамте по најлепшим особинама и тако нам заувек остају у мислима и осећањима. Освојио је за живота кутак вечности у нашој пролазности.

С љубављу и поштовањем: снаја Кристина, синовци: Рада, Лавинија, Сања, Миодраг, Лука, Софија и пријатељи прота Мирослав и Љубичица Стојков.

Акције и манифестације ССР - јул и август 2014. године -

- Камп фолклора у Базјашу
- Духовни кампови у Светом Георгију, Бездину и Базјашу
- ТО “Батини бећари”, Велики Семиклуш на Међународном фестивалу тамбураша у Бијелом Пољу
- КУД “Свети Никола”, Радимна на Данима Дунава у Голупцу
- ТО “Златна суза”, Дињаш на ФЕНОК-у, Кикинда
- ”Златан котлић” у Старој Молдави
- КУД Дунав Свиница у Готлобу на Фестивалу лубенице
- Дани Преображења, Темишвар, Базјаш, Соколовац
- КУД Коло Арад Гај у Печки на Празнику новог хлеба
- Куд „Соко“ Соколовац у Сигишоари на Интернетничком фестивалу Проетника 2014.
- “Упознај матичну Србију” - наградна екскурзија за олимпијце српског језика
- Фестивал смокви у Свиници
- Гостовање Старомолдаваца у Руском Селу
- Ракијада у Великом Семпетру
- Међународни симпозијум ”Радичевић у Темишвару“
- КУД „Свети Сава“, Велики Семиклуш на Фестивалу фолклора у Кањижи

У ШЕНЋУРЦУ УЗ ГУСЛЕ

